

★ THAILAND'S NO.1 MILITARY MAGAZINE ★

Animate Group

HDG 082

TOPGUN

Military Magazine

NOV. 2006 **104**

5111 55 111

TOPGUN

9 771513 899016 >

2 (RO) 06 11 10 55.00

Cover Story

"เที่ยวบินแรกของ นักเรียนนายเรืออากาศ"

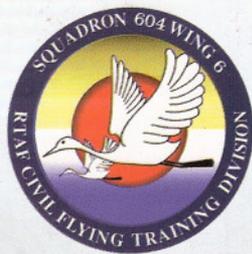
ISAF กองกำลัง
รักษาความมั่นคงนานาชาติ

UZI ปืนเล็ก 9 มม.
สายเลือดยิว

WAR MACHINE

F-16I SUFA

30

วันนี้ก็พาได้ก้าวไปอีกขั้นทางการฝึกศึกษา ก่อนที่จะได้เป็นนักบินสมดังความใฝ่ฝัน ปัจจุบันด้วยแนวคิดของ พล.อ.ท.พิรพร กลิ่นเฟื่อง ได้นำเสนอโครงการที่จะให้นักเรียนนายเรืออากาศได้สัมผัสกับเส้นทางของการได้เรียนรู้ทำความเข้าใจการบินเบื้องต้นก่อนที่จะได้เป็นศิษย์การบินจริง ๆ ในโรงเรียนการบิน ซึ่งการที่ได้มีโอกาสเรียนรู้และทดลองบินในขณะที่เป็นนักเรียนนายเรืออากาศอยู่นั้นจะช่วยทุกคนเข้าใจพื้นฐานอย่างถูกต้องและเลือกเส้นทางเดินของตนเองได้ชัดเจน ผู้ที่ใฝ่ฝันจะไปเป็นนักบินก็จะทุ่มเทได้ถูกทาง ผู้ที่ปรารถนาจะไปสายวิชาการด้านอื่น ๆ ก็จะเลือกไปถูกทางเช่นกัน แต่ทั้งนี้ก็จะทำให้นักเรียนนายเรืออากาศทุกคนได้สัมผัสกับการบินจริง ๆ สมกับการได้เข้ามาอยู่ในรั้วโรงเรียนนายเรืออากาศแห่งนี้อย่างเต็มภาคภูมิ แม้ว่าบางคนอาจจะไม่ได้ไปต่อในโรงเรียนการบินก็ตาม นี่เป็นโครงการดี ๆ ที่กองทัพอากาศได้พัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรในอนาคต ให้ความภาคภูมิใจกับนานาชาติประเทศไทยอยู่ตลอดเวลา.

(ท่านสามารถติดตามเนื้อหาได้ที่หน้า 21-24)

เที่ยวบินแรก

ของนักเรียนนายเรืออากาศ

FIRST FLIGHT OF AIR FORCE CADET

“CLEAR FOR TAKE OFF SUNNY 08”

หลังตอบรับคำแนะนำในการวิ่งขึ้นกับหอบังคับการบินสนามบินดอนเมือง เครื่องบินฝึก CT-4A ที่ผมนั่งอยู่ก็พุ่งไปข้างหน้าด้วยความเร็วที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนเมื่อปีกเกาะอากาศ CT-4A จึงเซ็ดหัวลอยขึ้นสู่เวียงฟ้า ทัดนิยมภาพทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว พื้นดินเริ่มเล็กลง ผืนฟ้าเริ่มใหญ่ขึ้น ขณะนี้ผมได้บินขึ้นฟ้าแล้ว

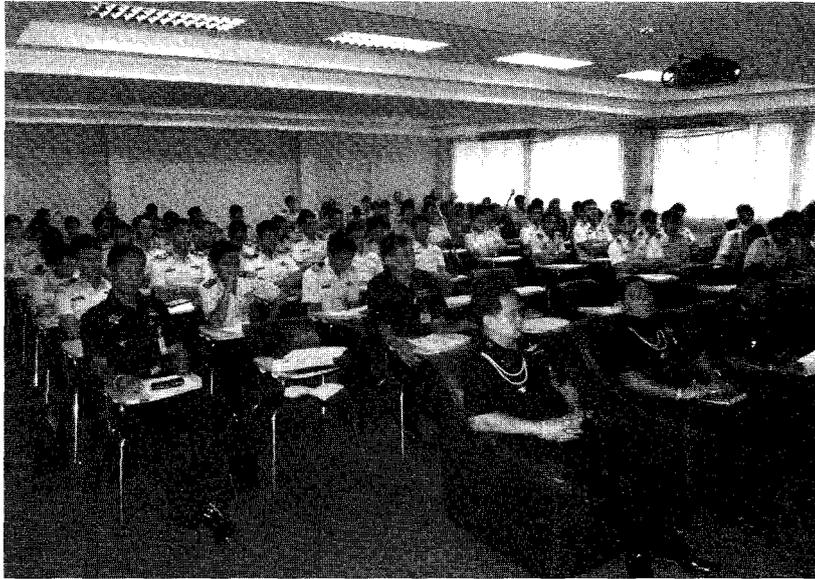
“พรีน ๆ ๆ พรีม พรีม พรีม ม ม”
เสียงเครื่องยนต์ที่ตั้งกระหึ่ม เกิดเบา

ลงอย่างกะทันหัน กระชากหัวใจผมให้กระตุกดูบ ผมทำหน้าเล็กน้อย เสียสลับหลัง วาบกลัวว่าเจ้าเครื่องบิน CT-4A ที่ผมนั่งอยู่จะหล่นวูบลงไป แต่เมื่อหันไปมองที่นักบินที่นั่งอยู่ข้างๆ ก็ได้ทราบว่าที่เสียงเครื่องยนต์เบาลงไปนั้นเป็นเพราะพี่เขาผ่อนกำลังเครื่องยนต์ตามคู่มือการบิน ผมจึงได้โล่งใจแต่ก็ยังไม่คลายความตื่นเต้น ความรู้ในด้านการบินจากที่ได้เรียนมาของ ผมทำให้ผมรู้ว่า หน้าปัดเครื่องวัดต่างๆ บอกข้อมูลอะไรบ้าง ขณะนี้ผมกำลังเคลื่อน

ที่ไปข้างหน้าด้วยความเร็ว 120 KNOT หรือประมาณ 220 กิโลเมตรต่อชั่วโมง เหนือพื้นโลก 1,500 ฟุต บินลัดเลาะไปตามภูมิประเทศ เพื่อบินเข้าหาพื้นที่การฝึก มันเป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นและน่าประทับใจมาก

“น้องเคยฝึก SIMULATOR มากี่ ไหม ตอนนี้นบินอยู่ที่ความสูงเท่าไร HEADING อะไร ?”

เออละซิคครับ เมื่อได้มาถึงพื้นที่การฝึก พี่นักบินที่นั่งอยู่ข้างๆ จึงลองภูมิผมซะ

หน้าที่ครูฝึกให้ไปสอนน้องๆ นักเรียนหมายเรืออากาศต่อไปด้วย

สำหรับการบินในวันแรกนี้ ถือว่าเป็นวันประวัติศาสตร์ทีเดียว ซึ่งแต่ก่อนโรงเรียนนายเรืออากาศ ได้เคยมีการทำการบินกับเครื่องร่อนแต่ต้องหยุดทำการบินไประยะหนึ่ง จนกระทั่งปัจจุบันนี้ทางโรงเรียนนายเรืออากาศได้มีความพร้อมจึงได้จัดทำให้การฝึกบินภาคอากาศ บรรจุเป็นหลักสูตรการฝึกของนักเรียนนายเรืออากาศ แต่นี้ต่อไปนักเรียนนายเรืออากาศทุกคนจะได้รับการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการบินมากขึ้น และนักเรียนนายเรืออากาศทุกคนจะได้ฝึกบินภาคอากาศ เพื่อให้เป็นความรู้พื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติราชการให้กองทัพอากาศภายหลังจากที่สำเร็จการศึกษาไม่ว่าจะได้ไปเป็นนักบินหรือส่วนสนับสนุนต่างๆก็ตาม

เช้าวันนี้ ผมและเพื่อนๆ ได้ใส่ชุดบินเป็นครั้งแรก ผมรู้สึกตื่นเต้นมากเป็นพิเศษที่จะได้ทำการบินกับเครื่องบินจริงๆ ซึ่งในการฝึกบินครั้งนี้ จะทำให้ผมได้รับความรู้สึกที่ได้จากการบินจริง ไม่ใช่เพียงแค่นั่งอยู่ในห้องเรียน เมื่อได้เวลา 11 โมง ผมและเพื่อนๆ ก็จะต้องไปจัดอุปกรณ์เตรียมบิน แล้วออกเดินทางไปยังฝูง 604 เพื่อทำการเตรียมตัวขึ้นบิน โดยครูที่ทำการบินของผมในวันนี้ จะเป็นครูการบินของฝูงบิน 604 ซึ่งครูท่านจะ BRIEF ก่อนทำการบินว่า วันนี้เราจะขึ้นไปฝึกบินอะไรกัน เมื่อเรียบร้อยแล้วพวกผมก็เดินไปยังเจ้า CT-4A แห่งฝูงบิน 604 ซึ่งวันนี้ CALL SIGN ของผมที่ใช้ทำการบินก็คือ "SUNNY 08" เมื่อมาถึงเครื่อง ครูการบินก็ได้สอนการตรวจเครื่องตามคู่มือการบิน หลังจากที่ได้ตรวจเครื่องเสร็จแล้ว ช่างเครื่องก็จะนำผมขึ้นมาให้ ผมจึงรีบใส่ร่มด้วยความคุ้นเคย แล้วรีบขึ้นไปนั่งอยู่ใน

แล้ว แต่ผมได้ผ่านหลักสูตรการฝึกบิน FLIGHT SIMULATOR มาแล้วด้วยคะแนนน่าพอใจซะด้วย คำถามแค่นี้ไม่ยากสำหรับผมเลยครับ

"ตอนนี้บินอยู่ที่ความสูง 1,500 ฟุต HEADING 085 SPEED 120 KNOT ครับ" ผมตอบด้วยความมั่นใจ

"เออ ใช้ได้นี่หว่า เอ้า ลองบินดูซิ รักษาความสูง 1,500 HEADING 090 นะ หรือบินเอาหัวเครื่องพุ่งไปที่โรงงานสีขาวใหญ่ๆนั่นนะ"

"เอ้า ลองบินดูซิ" เพียงแค่ประโยคสั้นๆนี้ มันทำให้ผมตื่นเต้นสุดๆ มือขวาของผมค่อยๆเอื้อมไปจับคันบังคับตรงหน้า เมื่อที่นักบินเห็นผมจับคันบังคับแล้วที่เขาจึงปล่อยมือแทบไม่น่าเชื่อเลยว่า ตอนนี้อากาศยานมูลค่ามหาศาลของกองทัพอากาศลำนี้ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของผมที่เพียงแค่นักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 4 ในเที่ยวบินนี้คือการฝึกบินเที่ยวประวัติศาสตร์เที่ยวแรกของนักเรียนนายเรืออากาศ ซึ่งกว่าจะมาถึงเวลานี้ ต้องใช้เวลานานพอสมควรในการเตรียมพร้อมที่จะทำการขึ้นฝึกบินภาคอากาศเช่นนี้

เช้าตรู่ ของวันอังคาร ที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2549 เป็นวันก่อตั้งฝูงบินนายเรืออากาศ และเป็นวันที่ผมพบกับเพื่อนอีก 4 คน และนายทหารที่เป็นอาจารย์อีก 1 ท่านจะได้ขึ้นฝึกบินภาคอากาศกับฝูงบิน 604 ด้วยเครื่องบินแบบ บ.พ. 16 (CT-4A) ซึ่งมีนามเรียกขานว่า "SUNNY" จำนวน 3 เที่ยวบิน ส่วนเพื่อนๆ ที่เหลือก็จะผลัดกันมาบินในวันต่อไป ก่อนที่จะได้ขึ้นทำการฝึกบิน ผมและเพื่อนๆ ได้มีการเตรียมตัวกันมาอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมพร้อมด้านการเรียนทฤษฎีต่างๆ เช่น วิชาอากาศพลศาสตร์, สรีรวิทยา, นิรภัยการบินฯ และฝึกภาคปฏิบัติด้วยโปรแกรมฝึกบิน FLIGHT SIMULATOR ของชมรมรักการบิน

ในการเรียนของชมรมรักการบินนี้ ได้มีพี่นักบินจากกองทัพอากาศ และนายทหารปกครองของกรมนักเรียนนายเรืออากาศรักษาพระองค์ซึ่งล้วนแต่เป็นศิษย์เก่าจากรั้วโรงเรียนนายเรืออากาศ มาเป็นครูให้ความรู้ต่างๆทางด้านการบิน โดยครูได้ฝึกพวกผมบิน FLIGHT SIMULATOR อย่างหนัก เพราะหลังจากที่ได้ทำการฝึกบินด้วยโปรแกรมจำลองการบินจนครบชั่วโมงฝึกตามกำหนดแล้ว พวกผมต้องเข้ารับการทดสอบภาคปฏิบัติกับครูการบินผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งถ้าใครตรวจสอบผ่าน ก็จะได้ไปทำการฝึกบินกับฝูง 604 จำนวน 3 เที่ยวบิน และมีการบินที่กคะแนนไว้จัดลำดับที่ด้วย ที่สำคัญที่สุดใครที่ผ่านการทดสอบขั้นก้าวหน้าก็จะได้รับ

เปรียบเสมือนกับการที่เรามองเห็นโลกที่กว้างขึ้นไปอีกหรืออีกคำพูดที่ว่า BIRD EYE VIEW โลกนี้ช่างกว้างใหญ่ แต่ไม่ไกลเกินกว่าอาหารอากาศจะไปถึง หลังจากที่ครูท่านได้สาธิตการบังคับเครื่องบิน

COCKPIT พร้อมที่จะได้รับการฝึกจากครู เมื่อครูได้เปิด CANOPY และเริ่มสตาร์ทเครื่องยนต์มันทำให้ผมรู้สึกตื่นเต้นมากขึ้น เสียงเครื่องยนต์ที่มันดังมากก็ยังคงไม่เท่าเสียงเต้นของหัวใจผมเลย ครูท่านก็ได้พยายามอธิบายรายละเอียดของขั้นตอนต่างๆ ให้ผมได้รับทราบ

“TAXI VIA TANGO AND DELTA HOLD SHOT 21 LEFT SUNNY 08”

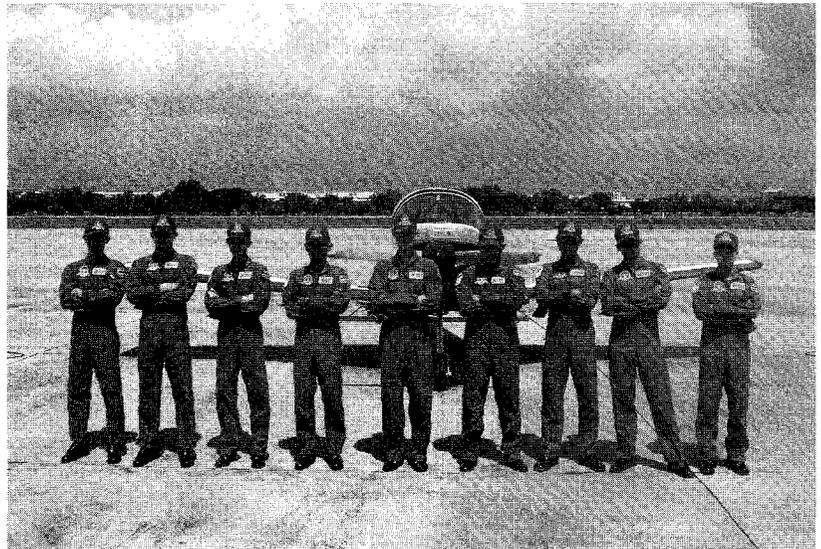
เมื่อสิ้นเสียงครูติดต่อกับหอบังคับการบิน SUNNY 08 ก็เริ่ม TAXI ไปยังหัว RUNWAY เพื่อเตรียม TAKE OFF โดยในระหว่างนี้จะมีขั้นตอนต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติมากมายตามคู่มือการบิน ซึ่งครูการบินท่านก็ได้พยายามสอนและแนะนำให้ผมได้รู้เกี่ยวกับการทำงานจริงๆ ของนักบินให้มากที่สุดอันจะเป็นความรู้และประสบการณ์อันมีค่ามากสำหรับผม เมื่อ SUNNY 08 ได้ TAXI มาจนใกล้จะถึง RUNWAY 21 L จึงได้ทำการ RUN UP (ลองเครื่องยนต์) เพื่อเตรียมความพร้อมครั้งสุดท้าย ก่อนที่จะทำการวิ่งขึ้น เมื่อได้ทำการ RUN UP เรียบร้อย ครูจึงได้นำ SUNNY 08 เข้าไปตั้งตัวยังแนว RUNWAY

“SUNNY 08 CLEAR FOR TAKE OFF”

“CLEAR FOR TAKE OFF SUNNY 08” หลังตอบรับคำคำแนะนำในการวิ่งขึ้นจากหอบังคับการบิน ครูการบินท่านก็ได้พาผมทะยานขึ้นฟ้า ผมรู้สึกดีใจมากที่ผมได้บินขึ้นฟ้าแล้วโลกแห่งการบินได้เปิดให้ผมเข้าไปสัมผัส ผมได้มองลงไปยังพื้นข้างล่าง ทำให้ผมเห็นภาพต่างๆ จากมุมมองบนท้องฟ้า ซึ่งแตกต่างจากมุมมองของคนธรรมดาเดินดินอย่างสิ้นเชิง ซึ่ง

จริงที่ใช้หลักการเดียวกันกับ SIMULATOR แล้ว ครูท่านก็ได้ให้ผมลองบังคับดู ผมได้บังคับอากาศยานตามที่ครูได้ให้ปฏิบัติประกอบกับนำความรู้ที่ได้จากการบิน SIMULATOR มาประยุกต์ใช้ในการบินในครั้งนี้ จากการฝึกทำให้ผมได้ประโยชน์หลายอย่าง ความรู้สึกจริงๆ อันน่าตื่นเต้นเร็วใจ เมื่อเครื่องบินได้เปลี่ยนท่าทางการบิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสูญเสียระดับความสูง และที่สำคัญคือทำให้เรารู้ว่าการบินจริงเป็นอย่างไร ซึ่งต่างกับการบังคับ SIMULATOR ทำให้ผมคิดว่าน่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตทหารอากาศได้เป็นอย่างดี

ครูได้สอนการบินรักษาระดับความสูง

และสาธิตท่าทางการบินต่างๆ เช่น การเลี้ยวด้วย AILERON ส่งผลทางด้านอากาศพลศาสตร์เป็นอย่างไร และการเลี้ยวโดยใช้ RUDDER มันจะส่งผลให้ความเร็วของอากาศที่ไหลผ่านปีกทั้งสองข้างไม่เท่ากัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความดันที่ปีกทำให้เครื่องสูญเสียแรงยก เราจึงต้องดึง FLIGHT CONTROL เข้าหาตัวเพื่อเพิ่มแรงยกให้กับเจ้านกเหล็ก หลังจากนั้นครูก็ได้ให้ผมทดลองปฏิบัติ ผมจึงได้เอื้อมมือมาจับ STICK ทำให้ผมรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นผู้ควบคุมอากาศยานสามารถบังคับให้มันโลดแล่นไปในท้องฟ้าได้

หลังจากที่ครูได้สอนและให้การฝึกปฏิบัติเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูจึงได้นำเครื่องกลับมาয়สนามบินดอนเมืองโดยท่านก็ได้เสริมความรู้เกี่ยวกับพวกเครื่องช่วยเดินอากาศ ซึ่งผมก็ทำความเข้าใจได้ไม่ยาก เพราะเหมือนกับที่ผมเคยได้เรียนมาจาก SIMULATOR เลย ต้องขอบอกว่าของแบบนี้สำหรับนักเรียนนายเรืออากาศอย่างพวกผม ชิว ชิว ครับ ในการกลับสนามก่อนที่จะทำการลงสนาม ผมได้เห็นภาพโรงเรียนนายเรืออากาศ สถาบันของผม ซึ่งเป็นสถาบันที่ผลิตนายทหารสัญญาบัตรหลักของกองทัพอากาศ และผมได้เห็นภาพทั้งโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นตึกเรียน HANGA (อาคารนอน), TANK FARM (โรงอาหาร), PALACE GROUND และอาคารรณนภาภาค สถานที่จัดงานราตรีของนักเรียนนายเรืออากาศ ผมมีความภาคภูมิใจมากที่ได้เข้ามาศึกษา ณ

COVER STORY

สถาบันแห่งนี้ สถาบันที่มีประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ในการสร้าง วีรบุรุษผู้ปกป้องน่านฟ้าไทย

ครูท่านได้สาธิตการลงสนาม แบบ 90° SIDE APPROCH เมื่อได้ระยะที่กำหนดครูท่านจึงค่อยๆผ่อน THROTTLE จนความเร็วได้ระดับหนึ่ง จึงกาง FLAPS เพื่อเพิ่มแรงยก และจะได้บินด้วยความเร็วที่ต่ำลง ในตอนนั้นผมได้มีโอกาสเห็นสนามบินตอนเมือง และเครื่องบินพาณิชย์ต่างๆ ซึ่งจะเป็นภาพประวัติศาสตร์อันน่าประทับใจเพราะต่อไปอีกไม่นานภาพต่างๆ เหล่านี้จะเป็นเพียงความทรงจำ เพราะเครื่องบินเหล่านี้จะย้ายไปยังสนามบินสุวรรณภูมิ

เมื่อครูได้ทำการตั้งตัวเครื่องบินตรงกับแนว RUNWAY มันเป็นภาพที่ลุ้นระทึกและตื่นตาตื่นใจมาก เพราะเรากำลังพุ่งเข้าไปหาพื้นดินด้วยความเร็วประมาณ 150 กิโลเมตรต่อชั่วโมง จากที่เราเห็น RUNWAY เป็นเส้นเล็กๆ ก็จะกลายเป็นใหญ่ขึ้นอย่างรวดเร็วจน RUNWAY เต็ม CANOPY ครูท่านจึงได้ผ่อน POWER และงยหัวรับ ให้ล้อหลัง 2 ข้างค่อยๆแตะพื้นแล้วตามด้วยล้อหน้า หลังจากนั้นครูก็ได้นำเครื่อง TAXI กลับไปยังลานจอดเครื่องบิน เมื่อถึงลานจอดก็ได้มีเจ้าหน้าที่

คอยให้สัญญาณเข้าจอดก็เหมือนกับเราจอดรถนั่นแหละครับ แต่มันก็ต้องจอดตรงตามช่องที่ช่างเขาแนะให้ เมื่อเข้าที่ครูได้ใช้เท้าทั้งสองข้างเหยียบ BREAK นั้นแน่ ! เครื่องบินก็มี BREAK กับเขาด้วย หลังจากจอดเรียบร้อยแล้ว ครูก็ได้ดับเครื่องยนต์ตามขั้นตอนการปฏิบัติ เมื่อใบพัดหยุดนิ่ง ผมได้กราบขอบคุณครู วินาทีนี้ผมได้รู้สึก ว่า ผมได้เป็นนักเรียนนายเรืออากาศเต็มตัว ผมได้มีความรู้ทางด้านการบินมากขึ้นและได้เคยมีประสบการณ์กับการฝึกบินจริงแล้ว หลังจากนั้นผมก็ได้ตามครูไปดูวิธีปฏิบัติการลงหลักฐานการบิน แล้วกลับไปยังห้องเตรียมบินเพื่อทำการ DEBRIEF (บรรยายสรุปหลังบิน) หลังจากที่เรากลับมา ครูได้อธิบายคร่าวๆ ถึงการบินทุกๆช่วง ตั้งแต่วิ่งขึ้นจนถึงการลงสนาม การบินบนท้องฟ้า การติดต่อวิทยุว่าทำอะไร พร้อมกับสอดแทรกเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยอย่างละเอียด เพื่อให้ผมได้เกิดความรู้สูงสุด ต้องขอขอบพระคุณครูการบินทุกท่านมา ณ ที่นี้ด้วยครับ ที่ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่ามาสอนพวกผม

หลังจากที่ได้ทำการ DEBRIEF เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผมและเพื่อนๆ ก็ได้ไปหาความสะอาดเครื่องบินครับ สิ่งนี้ทำให้พวก

ผมได้เข้าใจในเรื่องของหลักการบังคับเครื่องบินมากขึ้น อีกทั้งยังทำให้พวกผมรู้สึกรักและผูกพัน กับเครื่องบินที่ได้อาพาพวกผมไปบินมามากขึ้น

หลังจากที่ทำความสะอาดเครื่องบินเสร็จ พวกผมก็ได้อำลาพี่ๆฝูง 604 และได้เก็บของขึ้นรถกลับโรงเรียนนายเรืออากาศ ผมต้องขอขอบคุณพี่ๆ ฝูงบิน 604ฯ ด้วยนะครับ สำหรับการดูแลอย่างดี ทำให้พวกผมนั้นรู้สึกประทับใจอย่างมาก ประสบการณ์ในวันนี้ทำให้ผมรู้สึกรักการบินมากขึ้น และทำให้ผมมีความมุ่งมั่นมากขึ้นในการฝึกเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเป็นนายทหารสัญญาบัตรที่ดีของกองทัพอากาศ แม้ว่าผมอยากจะเป็นศิษย์การบินกองทัพมาก แต่ไม่ว่าผลการสอบจะออกมาเป็นอย่างไรก็ไม่สำคัญ เพราะไม่ว่าอย่างไร ผมก็ต้องไปบินมันหรือจะไปทำให้มันบิน ผมจะพยายามเป็นนักเรียนนายเรืออากาศให้ดีที่สุด เพราะผมรู้ว่าผมมีภาระหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่รออยู่

“มองทิวสนและทะเลลิบลิวไสว ชัยพฤกษ์สลัดใบซู่ซ้อเหลือง งามจับตาตรีสังตอนเมือง ซือลือเลื่องเรืออากาศพิลาศไกล ท้องนาฟ้ากว้างทางชีวิต ลูกดอนมีภาระมันอันพ่องไส คือปกป้องคุ้มครองอธิปไตย น่านฟ้าไทยจะมีให้ใครย่ำยี”...

